Mizah

Dünya siyasetine bakış...

— Ele geçirmesine geçirdim amma, tepemde şu kartal olmasa!

FIKRALAR

HAMARAT

Hanım, hizmetçi kızın merdiven başına oturmuş, dinlenmekte olduğunu görünce kızdı:

— Ne çabuk yoruldun, kız! Hani sen bana «Ben hiç yorulmam,» demedin miydi?

Hizmetçi başını salladı:

— Evet, efendim. Ben hiç yorulmam. Daima dinlenirim.

KÜFÜR

Hâkim sordu:

— Bu adamı niçin dövdün?

— Bana «boynuzlu» dedi, efendim.

— Peki, ne zaman söyledi bu lâkırdıyı?

— Üç sene evvel.

— Demek üç sene evvel söylediği bir lâkırdı için arkadaşını ancak geçen hafta dövdün. Öyle mi?

— Evet, efendim. Çünkü o zaman evli değildim.

DOĞRU

— Dünyanın en faydalı hayvanı hangisidir?

— Tavuk.

— Neden?

— Neden olacak! doğmadan evvel de yenir, öldürüldükten sonra da..

FAL

— El falından anlar mısın?

— Ne demezsin! Geçen gün bir kadının eline baktım, talihinin yaver gideceğini derhal anladım.

— Nasıl?

— Elinde dört tane as vardı.

ÇARE

Avukatın yazıhanesine, bir gün orta yaşlı bir adam geldi:

— Baş ağrısından, mide rahatsızlığından, gönül sıkıntısından muztaribin, dedi. Ne olur, beni bu dertlerden kurtarın!

Avukat hayretle gülümsedi:

— Yanlışınız var galiba, efendim. Ben doktor değilim.

Adam cevap verdi:

— Biliyorum, efendim. Karımdan boşanmak için dava açmak istiyorum da . .

İTHALÂT

Zıt Kardeşler'den Osman Kıbrısa gittiği zaman gümrük memuru sordu :

— Meşguliyetiniz?

— Yiyecek maddeleri.

— İhracat mı, ithalât mı ?

— İthalât.

— Nereden nereye ithal edersiniz? Ve ne gibi maddeler?

— Sofradan mideye, her ne olursa.

ÖLDÜRESİYE

Bir Rusla bir Amerikan askeri, işgal altındaki Berlinin bir gazinosunda konuşuyorlardı. Bir aralık Rus dedi ki:

— Bizim hükûmetin hedefi sulhtur.

Amerikalı onu tasdik etti :

— Evet. Çok güzel nişan aldığı görülüyor.

İNSAF !

İki kadın arasında:

— Kocam dünyanın en yumuşak başlı, en sessiz, en muti adamıdır.

— Ya?

— Evet. İşkence ediyor diye aleyhinde boşanma davası açmama müsaade etti!

İNAT

Bayram günü kalabalık bir tramvayda tesadüfen burnuna sokulan arkadaşiyle koklaştıktan sonra:

— E, nasılsın bakalım? diye sordu.

Öteki içini çekti:

— İyiyim, birader. Karımdan başka şikâyetim yok.

— Sahi mi? Nedir derdin?

— Ne olacak, para! Her gün en aşağı beş lira ister, iki buçuğa razı olur.

— Yok canım! Peki, bu paraları ne yapıyor?

— Bilmem vallâhi. Verdiğim yok ki.

BULUNMAZ MAL

Kır balosunun en hararetli saatindeydi. Fenerbahçenin şık hanımefendilerinden biri, etleklerini toplamış, yelyepelek, yelken kürek, oradan oraya dolaşıyordu .

Suadiyenin genç hanımefendilerinden biri onun bu halini merak ederek sebebini sordu:

Telâşlı hanım cevap verdi:

— Sorma, kardeş. İki saattir kocamı arıyorum.

Genç hanım güldü:

— O bir şey mi, nonoşum. Ben yirmi senedenberi arıyorum.

TEŞBİH

Hâkim karşısındaki mazlum halli adamcağıza vaziyeti anlatmaya çalışıyordu:

— Ne olursa olsun, karısına bakmak bir erkeğin vazifesidir. Evden kaçmak, ordudan kaçmaya benzer. Sen şimdi bir asker kaçağı gibisin.

— Hayır, efendim. Bana asker kaçağı diyemezsiniz. Ben sadece bir mülteciyim.

MELEK

— Bizim hanım eskiden çok haşindi, ama sonra melek oldu, melek.

— Ne mutlu sana! Benimki hâlâ yaşıyor!

BİÇARELER !

Delikanlı genç kıza kur yapıyordu. Bu böyle günlerce, haftalarca, aylarca devam etti. Gezip tozmadıkları, yer, yapmadıkları şey, iştirak etmedikleri eğlence kalmadı.

Kız nihayet:

— Artık evlenelim, dedi.

Delikanlı acı acı gülümsedi:

— Evet, dedi. Güzel bir fikir. Evlenelim. Fakat bizi kim alır?

PERİ

Bayramda çıkan son sayısı gözleri kamaştırmaktadır.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Cilt: 7 — Sayı: 161 FİATI 25 KURUŞ. 5 Ağustos 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Çeşme

ÇEŞMENİN ne kadar iç açıcı, gönül serinletici, hararet söndürücü bir hüviyeti vardır. Bazı mahalle aralarında görülür. Hazinesinin damı sivrice, yalağının kenarı bakır güğüm, çinko kova, bakraç, meşin kırba temasından aşınmış, burma lülesinden şarıl şarıl su akar. Sıra bekliyenlerin ağız dalaşları, mahalle dedikoduları orasını başlı başına bir âlem yapar.

Son zamanda İzmirdeki Çeşme de o hale geldi. Testiyi kapan oraya koşuyor. O kadar ki memlekette siyasetin bugünkü kaynağını Çeşme teşkil ediyor. İktidar Partisi, Demokratların (âb-ı-hayat)ı bu kaynaktan aldıklarını hisseder etmez o da kırbasını doldurmak için buraya can attı.

Bu çeşme başı sohbetlerinde iktidar partisinin beceriksizlikleri çok tecrübe edilmiştir. Zira ne Saracoğlu, devlet kırbasını tamir edebilmiş, ne de Hasan Saka doğru dürüst bir kova su getirebilmiştir. Diğerleri de memleket işlerini sudan görmüşler ve halkı :

Çeşmesâr-i-merhamette bir içim su kalmamış

Dedirecek hale getirmişlerdir.

Hikâye meşhurdur:

Nasrettin Hoca merhum oğlunu su getirmek üzere Çeşmeye gönderirken eline destiyi vermiş, ondan sonra da masumun yüzüne iki tokat vurmuş.

— Ne yapıyorsun, Hoca? demişler.

— Destiyi kırdıktan sonra dövmek kaç para eder? Tokatı evvel vurmalı ki destiyi kırmasın!

BAŞBAKAN BUGÜN YURT GEZİSİNE ÇIKTI..

Yolculuk var, yolculuk!

Geçmiş olsun!

Ertuğrul Şevket

Haberi okur okumaz, kaba etine iğne batırılmış bir insan gibi olduğum yerde sıçradım; can havliyle:

— Bre aman, bre hay!

Diye bir naara patlattım.

Bayındırlık Bakanı Şevket Adalan, Mustafakemalpaşaya gitmiş, halkla hasbıhalde bulunmuş, sözleri bitince herkes sükûta varmış. O zaman C.H.P. müfettişi Süreyya Örgeevren ayağa fırlamış:

— Bakanın sözlerinden tenevvür ettik, teşekkür ederiz, şimdi kendisini alkışlayınız!

Demiş, ortalığı bir alkış tufanıdır kaplamış..

Şu müfritlerin elebaşılarından addedilen Süreyya Örgeevren, doğrusu pek yaman zat. Koca bir kaza halkının hislerini bir anda emri altına alıyor, onlara her istediğini yaptırıyor.

Ya, maazallah, müfritler iktidarı ellerinde tutsalar, iş başından ayrılmasalardı halimiz nice olurdu? Demek hepimiz, on sekiz, on dokuz milyonluk koca bir nüfus onların hükmü altına girecek, «sap!» dediklerine, «hayır, samandır!» itirazında bulunamıyacaktık.

Belki; vilâyetlerde, kazalarda, nahiyelerde kurslar açacaklar, hocalar tayin edecekler; bizleri, biz idare edilenleri kendi hükûmet tarzlarına, kendi gönüllerine göre yetiştireceklerdi.

Kimbilir ne garip, ne tuhaf vakalarda birer rol sahibi olacak, o zaman: «Biz, birbirimize benzeriz!» sözündeki derin hikmeti anlıyacaktık.

Meselâ, bir tiyatrodasınız ve komik bir eser seyrediyorsunuz: Öyle sahneler geçiyor ki; kahkaha atmamak, gülmemek kabil değil. Fakat, müfritlerin tiyatro şefi işaret vermediği, bir söz söylemediği için kendinizi güçlükle tutuyor, aktörlere bakmamağa, konuşulanları dinlememeğe gayret ediyor, zihninizden başka şeyler geçiriyor, alacağınızı düşünüyor, geçen gün sokakta size küfreden şu edepsizi hatırlıyor velhasıl tebessüm bile etmemek gayretiyle başınıza gelmiş veya gelmesi muhtemel bulunan ne kadar münasebetsizlik varsa hepsine gözlerinizin önünde bir geçit resmi yaptırıyorsunuz.

Aaa! Bir de bakıyorsunuz, tiyatro kahkahadan kırılıyor. Meğer şef:

— Burada gülünecektir!

Diye emir buyurmuş.. Halbuki, kulağınıza bir yakın arkadaşınız, şunları fısıldıyor:

— Hiç de gülünecek yer değildi!

Malûm, malûm ama, ne yapacaksınız? Keyif onun, emir onun!

Yahut, tanınmış bir hatip, bir toplantıda nutuk kesiyor: Ecdadımız, o zamanki zalim idarelerin elinden neler çekmiş, neler.. Hatip, nefes almak için bir lâhza sustu mu, hoparlörde o günkü toplantı şefinin sesi yükseliyor:

— Ecdadımızın bu çektiklerini protesto maksadiyle ağlayacaksınız!

Tabiî koca salonu, bir hüngürtüdür kaplıyor. Hattâ şefin gözüne girmek, bir külâh kapmak emelinde olanlar, yalnız ağlamakla kalmıyorlar, göğüslerini yumruklamağa, üstlerini başlarını paralamağa da kalkıyorlar. Artık, şahsî işinin ehemmiyetine göre, kendini yerden yere atanları, ayılıp bayılanları da siz tasavvur ediniz.

Belki, sık sık toplantılara çağrılacak, bunlara da çeşit çeşit isim verildiğini duyacaktık: «Müfritleri beğenmiyenleri, yuhalama toplantısı!» «Muhalifleri ıslıklama ve kovalama toplantısı!» gibi..

Hepimize geçmiş olsun.. Hiç olmazsa şimdi 7 Eylûl kararlarının da aleyhinde bulunabiliyor, hayat pahalılığı hakkında atıp tutabiliyor da biraz hafifliyor, biraz sakinleşiyoruz. Ya, o zaman? Bir tek kelime söylemek haddimize mi düşerdi? Belki de bu kararları alanlar, bizi bir tasvip mitingine çağırırlar, Galatasaray-Fenerbahçe maçlarında olduğu gibi üç defa «Şa, şa, şa!» diye bağırmamızı isterler ve dediklerini de yaptırırlardı!

Vakıa, şimdikiler de idaresizlikleri yüzünden meselâ bayram ertesini beklemeden ekmeklerimizi bozuyorlar; simsiyah, kapkara, hazmı müşkül, yenmesi tatsız başka bir nev'ini veriyorlar ama, hiç olmazsa milleti: «Buna da şükür!» toplantısına çağırmıyorlar!

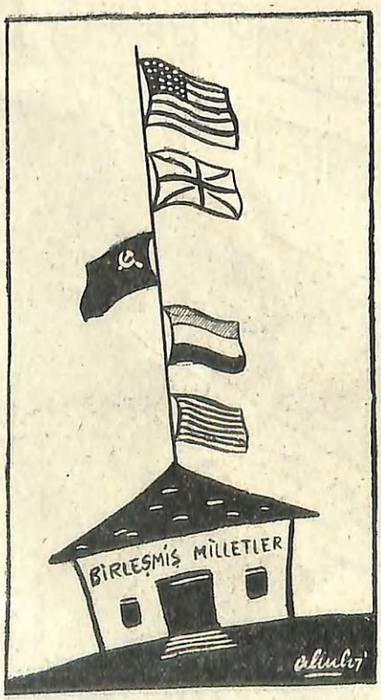

İLLET!.

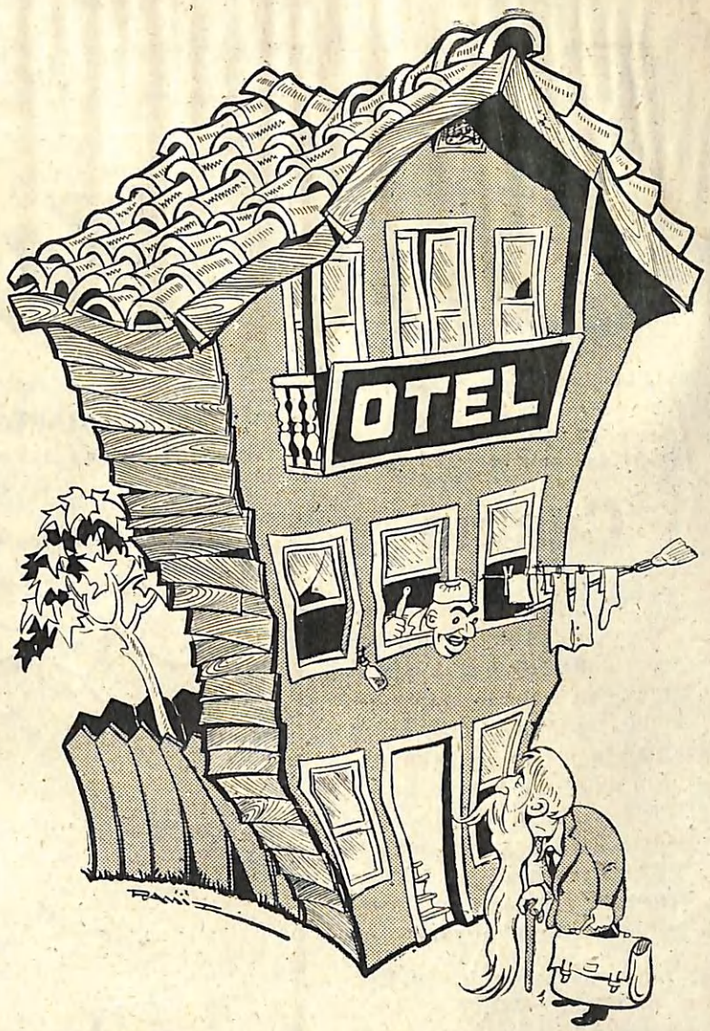

— *Affedersiniz, otelinizde bana bir oda bulabilirseniz memnun olurum..*

— *Sen kimsin?*

— *Ben mi? Beşyüz yataklı otel yapmak için elli sene evvel İstanbula gelen Amerikalı genç!*

Anadolu Ajansı (Ödemiş) vapurunu batırdı, çıkardı..

— **Bendeniz gözleri görmez, kulakları işitmez, çenesi düşük Anadolu Ajansıyım!**

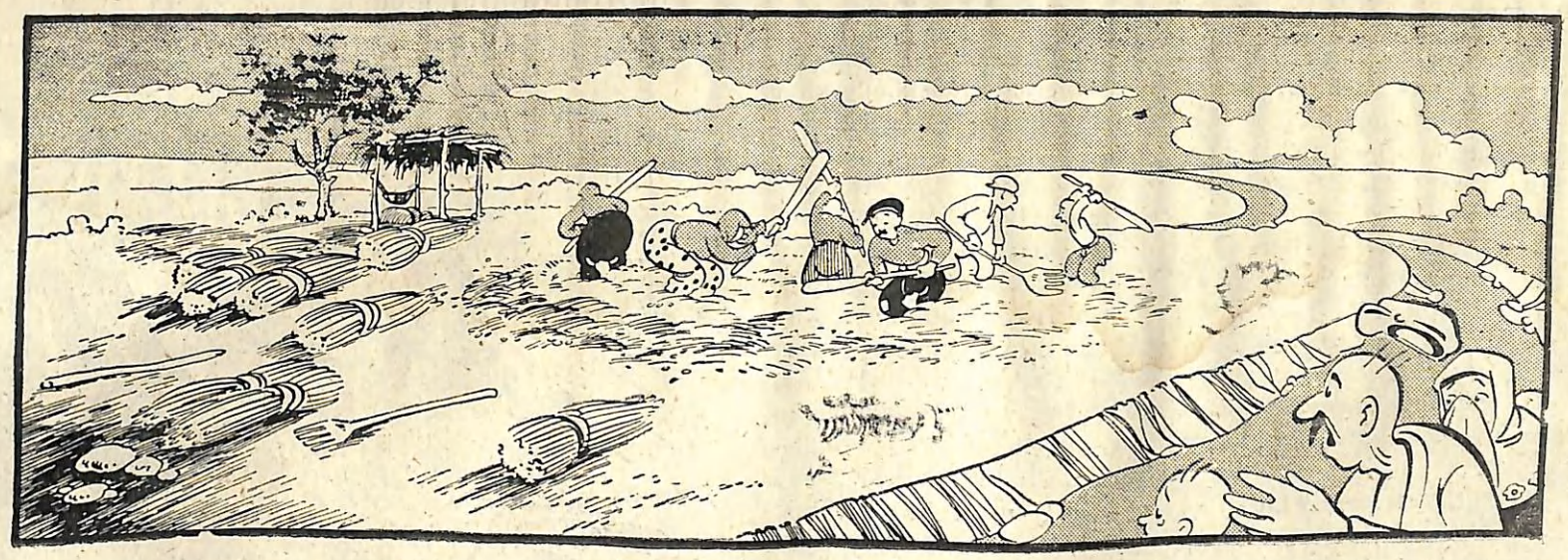

— *Ülen... Bilen bilmeyen seçim var sanacak be!...*

Betarz-ı Kudema

MÜSTEFİLÂTÜN, MÜSTEFİLATÜN

Virdi Zebânın Olsun Bu Her Gün

Bağlarda bir bak, leylâk mı kaldı?
Gül, lâle, sümbül, zambak mı kaldı?

Vermez ağaçlar elbette meyva,
Dallarda tomruk, yaprak mı kaldı?

Mahsûlü her yıl almakta seller,
Bir taşmıyan çay, ırmak mı kaldı?

İnşâ edilmiş sedler ne oldu,
Noksan mı, yahut çatlak mı kaldı?

Her gün diğer gûn olmakta ekmek,
Çerçöp yemekten kursak mı kaldı?

Kurtlarla kuşlar eklettiğinden,
(Toprakofis)te erzak mı kaldı?

Yanmaz ocaklar, evlerde el'an,
Kazgaanı kaynar mutfak mı kaldı?

Binlerce hayvân açlıktan öldü,
Mahvolmadık bir otlak mı kaldı?

Her şey'i tahlît etmekte bâyi',
Hâlis yoğurt, süt, kaymak mı kaldı ?

Vurgunculuktan, istif yüzünden,
Yükselmedik bir alçak mı kaldı?

Pek çok susuzluk çektik biz ammâ,
Destîsi boş bir allâk mı kaldı?

Artık yiyenler açlık mı gördü,
Đâmen tutanlar çıplak mı kaldı?

Bâr-i zarûret altında inler,
Bir tâne olsun yardak mı kaldı?

Gitmekte şunlar râh-i sakıyme,
Vicdan, fazilet, ahlâk mı kaldı?

Hep böyle feryâd etmekten eyvâh,
(Râsıd)da sağlam gırtlak mı kaldı?

RÂSID

KÖYLÜ NE ZAMAN ARANIR?!

Yol yapılırken... *Maden aranırken...* *Vergi istenirken...* *Asker çağrılırken...* *Oy beklenirken!*

Dilenciler

Gazeteler de şikâyet edip duruyorlar ama, ben gözlerimle görüyorum; hangi kaldırıma ayak bassanız, bir nev'i, bir çeşidi karşınızda. Eli sırtından çıkmışı:

— Allah dert verip derman aratmasın. Kalbinizden ne koparsa!

Sol omuzundaki burniyle nefes alanı:

— Ne oldum dememeli, ne olacağım demeli; üç ,beş kuruş fakire!

Ayakları tersine dönmüşü:

— Merhametinize, sadakanıza muhtacım!

Diye, kimi maneviyatınıza sokulmak, kimi âdeta tehdit etmek ister gibi tavırlar takınan dilenciler, şehirde pek çoğaldı.

Meraka düştüm, «Bir anket yapayım» dedim, tanınmış kimselere başvurdum.

Yaşlı ve mütekait bir büyük elçi şu cevabı verdi :

— Bir memlekette dilenciler çoğalmışsa, istikbalden korkmalıdır. Çünkü, bu kabil kimseler, tarlalara üşüşen çekirgelere benzerler. Netekim, çekirge vurmuş bir tarla sahibi fıkaralığa mahkûmdur!

Eli açık zenginlerimizden matbaacı Halil Lûtfi, dilencilerin çoğalmasından memnun:

— Aman, dedi, aleyhlerinde yazma, bırak üresinler! Zira mahallemize çöpçünün uğramadığı şu günlerde, dilenciler, yarı çöpçülük vazifesi görüyorlar!

Temiz elbiseli, ak ve muntazam sakallı, bizim eski Bab-ı meşihat mensubinini andıran, pardesüden bozma cübbeli, güneşliği yana kaydırılmış kasketli, önündeki küçük kutuya fotin bağları sıralamış, sözde seyyar esnaf kıyafetli, sessiz sadasız dilenciye sordum:

— Sizce dilenci nedir?

Hafifçe gülümsedi, pürüzsüz bir İstanbul şivesiyle:

— Beyefendi, dedi, bendeniz siyasetle uğraşmıyorum. Zatıâliniz onu, Amerikalılardan sorunuz!

KAPI KULU

— *Hani üniversiteli delikanlılar gelip bize yardım edeceklerdi?..*

— *Onlar üniversiteli, belki dönmüşlerdir!*

— *Birisiyle konuştuğunu haber alınca kalbimin durduğunu hissettim, inandın mı?*

— *İnandım karıcığım, inandım.. Dilim durdu deseydi ona inanmazdım !*

Kadıköylü

Son senelerin kıymetli insan kayıpları arasında Kadıköylü Refik Beyi hatırlamamak haksızlık ve kadirnaşislik olur. Ne yazık ki uzun seneler sahneden, hattâ cemiyetten uzak yaşadı ve bu yüzden sağ kalan üç beş takdirkârından başka kendisini tanıyan hemen hemen kalmadı.

Büyük Muhsinin rahlei sanatında yetişen Refik, taklit, nükte ve kelime oyunlariyle cidden büyük bir üstaddı.

Salâh Cimcoz merhumdan dinlediğim şu küçük fıkra Refik'in ne yaman bir mizahçı olduğunu isbata kâfidir.

İkinci Hamit devrinde jön Türklerin İstanbuldaki faal azaları arasında Manyasi zade Refik Beyi başta saymak kabildir. Tiyatro ve orta oyununa pek meraklı olan avukat Manyasizade, Rıza Tevfik, İbnürrefik Ahmet Nuri, Refik gibi sanat meraklıları ile hususî orta oyunu fasılları da yaparlardı ve ralarında büyük bir dostluk samimiyet vardı.

Meşrutiyet ilânında Manya zade Adliye Nazırı oldu. Bund sonrasını Salâh Beyden dinli lim:

— Bir gün nazırla berab dim. Köprünün Kadıköy iske sinde arabadan indik. Many de Kadıköyünde Acıbademde tururdu. İskelede meşhur kes neci Arnavudun önünde Ka köylü Refikle karşılaştık. Gay müeddep, önünü ilikledi. Büy bir hürmetle nazırı ve beni ş lâmladı. Manyasizade:

— Nasılsın Refik? dedi. Ne lemdesin, ne yapıyorsun?

Refik gayet tabii:

— Bekliyorum beyefendi, di..

— Ne bekliyorsun?

— Bu oyunda kulunuza da rol vermenizi!..

★

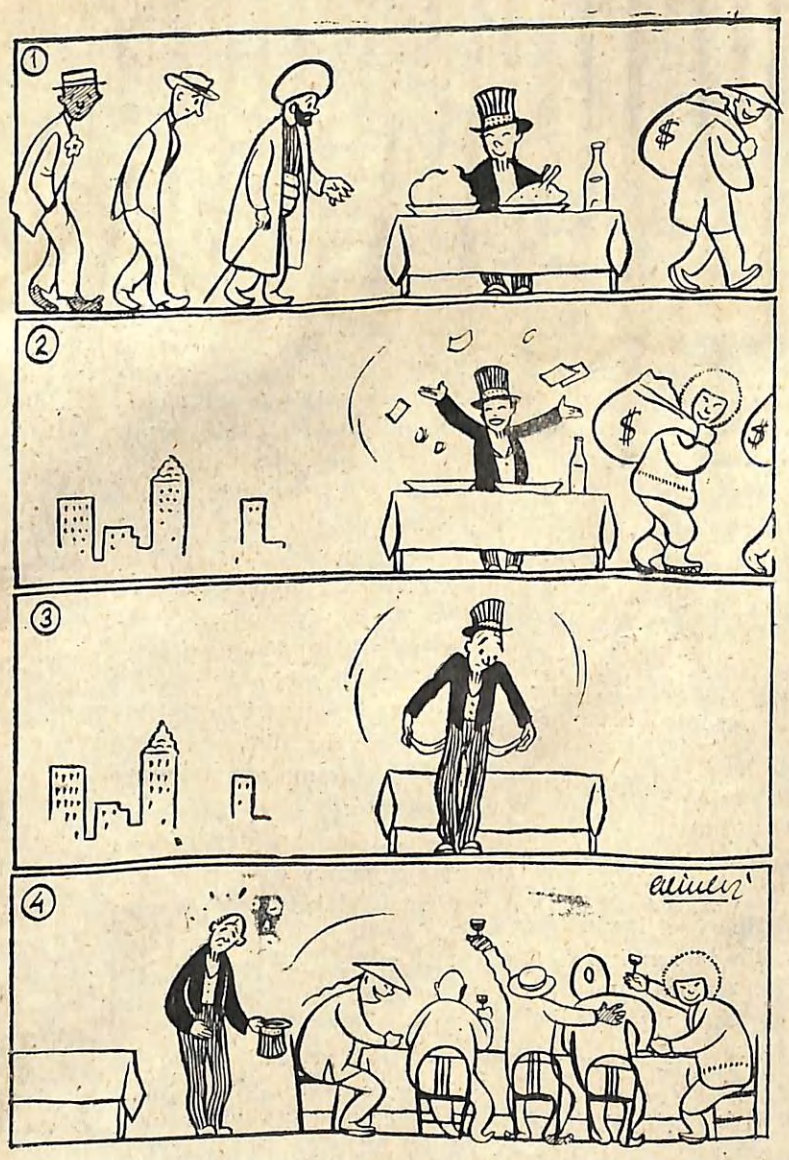

Marşal, yardım bekliyor !

Tek keramet

EVVEL

Kandîle el atmam gece peymâneden evvel
Girmem eve taş çatlasa meyhâneden evvel

Gönlüm yanılıp görmeye bir şems-i mahâsin
Derhâl atılır nûruna pervâneden evvel

Mevzû-ı kelâm oldu mu âsâr-ı atîka
Gelmekte ricâl aklıma vîrâneden evvel

Yoldan Adalan Şevketi heybetle geçirsek
Asfalta döner lâhzada merdâneden evvel

On milyona teslîm alırız sonra limanda
Bir milyon ederken gemi tersâneden evvel

İnşâsına fâik tuvalet masrafı kat kat
Meclis kurulur tekneye pervâneden evvel

İş bekliyoruz biz de Zirâat Bakanından
Zürrâa taraktör dağıtır dâneden evvel

Sorsak şu kabından taşan ebnâ-yı zamâna
Sen nerde yatardın diye kâşâneden evvel

Kâm almayı istersen Ozan hangi güzelden
Ruhsârını öp dîde-i mestâneden evvel

AKILLI OZAN

— Duydun mu, Veliefendiyi yakmışlar...
— Ah şu gazeteler, binlerce kadın yanar da hiç biri alâkadar olmaz!

Refik Bey

Bir akşam Refikle Adadaydık. ababa karşı bir eğlentiden dö-üyorduk. İkimiz de çakır ke-if. Nizam yolundaki güzel öşklerden biri hoşuma gitmiş lacak. Sarhoşluk bu ya, kendi endime söylendim:

— Hey Allahım, şöyle bir vil- da bana ihsan etsen ne olur?.

Refik:

— Salak mısın ulan? dedi. lakkı Taalâ, lâmekânım diye ar bar bağırıyor. Sen ucuzca ki odalı boş bir kat kirala. O-anın birisini de ona ver. Doğ- cennete gidersin!.

★

Birinci Cihan Harbinin meş-ur simaları arasında bir de azıcızade İsmail Hakkı Bey rdı. Zeytinyağı, sabun, ticare-yle meşgul olan rahmetli de evrin sayılı hovardalarındandı. ir akşam Adada Splanditte eğ-niyorlarmış. Refik de masada.. Lâf dönmüş, dolaşmış yine zamanın hovardalarından - o sırada otelin alt terasında eğlenen (Antipa) ya intikal etmiş. Yazıcızadenin Antipa ile arası açık. Rakı da söyletmeye başlamış. Nihayet cebinden güzel bir tabanca çıkarıp Refik'e uzatmış:

— Refik Beyefendi, demiş. Sizden rica ederim. Şu tabancayı alın. Gidin şu Antipa denilen herifi temizleyin. Bütün mesuliyet bana aittir..

Refik hikâyenin burasında sustu. Dayanamadım:

— Ey, sen ne yaptın? dedim.

— Ne yapacağım, emredersiniz beyefendi! dedim, tabancayı aldım, yürüdüm.

— Nereye? dedim. Antipanın masasına mı?

— Deli misin? dedi. Doğru iskele başındkai tütüncü aceme...

Raşit Rıza

Hikâye

İç Güveysi

Yazan:

Vir gül

Oda geniş olsaydı üç aşağı, beş yukarı gidip gelecekti ama, dar olduğu için bir aşağı, bir yukarı gidip gelmekle iktifa ediyordu. Bekâr odası, ne olacaktı! Bir kişi nerede olsa yatardı. Zaten şunun şurasında ne kaldı ki! Yarın, öbürgün evlenecek, eski bir paşa konağına iç güveysi girecekti. O zaman salonlarda at koştur!

Fakat bir aşağı, bir yukarı gidip gelmekle vakit bir türlü geçmek bilmiyordu. Ferdi ile sözleşmişlerdi: Beşte telefon edip ondan haber alacaktı.

İş mühimdi: Evlenme işi. Kız da güzeldi: Paşa torunu. Emirgânde konak, Tarabyada yalı, şehirde de hanlar, hamamlar. İşte onun için kendisi gitmeye cesaret edememişti ya. İki lâkırdıyı bir araya getirmekten âciz ve mahcup gençti. Karşısındakinden su istiyemezdi, nerde kaldı ki kız istiyecekti. «Ben sizin kızınızı... istiyorum» demek kolay mıydı!

Onun için, arkadaşını göndermişti. Ferdi yırtık bir oğlandı. Kapıdan kovsalar bacadan girerdi.

Ertesi gün bir telgraf aldı:

«Nişanınız yarın. Sabahtan bekliyoruz. Selâm.

Ferdi»

Cemal yerde miydi, gökte miydi, bilmiyordu. O bir şey değil; işin felâketi; Ne yapacağını da bilmiyordu!

İçinden: «Aferin şu Ferdiye!» diyordu. «Nasıl da becerdi! Yaman keratadır vesselâm!»

Nişan!. Yani para! Ertesi gün! Yani borç bulmaya vakit yok!

Şu Ferdi de ne biçim arkadaştı doğrusu! İnsanın böyle sıkıntılı zamanında yanında bulunmalı değil miydi? Sonra, nişanı bu kadar acele yapmakta ne mâna vardı?

Kimbilir ,belki de kız tarafı öyle istemişti. Her halde Ferdi onu öyle methetmiş, öyle ballandırmıştı ki, bulunmaz Hint kumaşı sanmışlar, derhal nişan istemişlerdi. Nikâhı da böyle alelacele yapacak olurlarsa Cemalin işi işti!

Fakat elbise? Evet, nişana gidecek elbisesi bile yoktu. Baharda aldığı «Monti» ceketi ile yazı da çıkarmaya niyet etmişti ama, nişana da onunla gidemezdi ya.

İnsanın ne kadar uzak arkadaşı varsa bu gibi anlarda akla gelir. Cemal de onların birer birer ipini çekti, nihayet bu uzak ahbaplardan biri, onun gösterdiği yakınlıktan mütehassis olmuş olacak ki kendi lâcivert elbisesini - lekeleriyle ve yırtıklariyle beraber - vermek lûtfunu esirgemedi.

Lekenin ,yırtığın ehemmiyeti yoktu. Çünkü İstanbulda bunlar bir elbisenin eskiliğine değil, onu giyen insanın o gün otobüse, tramvaya, vapura, dolmuşa binmiş olduğuna delil sayılırdı. Fakat ya darlığı!

Neyse, bunu da sineye çekti ve Fahrettinin yardımiyle zorla bir kere giydikten sonra bir daha çıkarmaya cesaret edemedi, eve onunla gitti, yatağa onunla yattı ve ertesi sabah ilk tramvayla Köprüye inip ilk vapurla Emirgâna gitti.

Sırmalı Paşanın köşkünü biliyordu. Zaten Semrayı da bir gün oradan geçerken kapıda görmüş beğenmişti ya. Ah! Semra... Semracık! Ne güzel kızdı. (Söz aramızda: Ne de zengin!) İşte bu güzel (ve zengin) kız bugünden itibaren onun nişanlısı, belki bir hafta sonra da karısı olacaktı!

Kapıyı uşak açtı, halayığa seslendi. Halayık geldi, buyur etti, hizmetçi kıza haber verdi. Hizmetçi kız yukarı çıktı. Büyük hanımefendi bizzat merdivenden aşağı tenezzül buyurarak misafirlerini istikbal eyledi. Elindeki çiçekleri alırken: «Lûtfettiniz, efendim,» dedi.

Cemalin, artık ne yapıp yapıp konuşması lâzımdı :

— «Estağfurullah, efendim,» diyebildi. «Semraya ufak bir hediyem... Ferdi nişanın bugün olacağını bana telgrafla bildirmiş... Telgrafı bu sabah aldım.. Başka bir şey tedarike imkân bulamadım...»

— «Aman efendim, beis mi var. Ferdi sizi hakikaten çok seviyor. Onun nişanında...»

Cemalin başından aşağı soğuk sular boşanır gibi oldu ve kadının ondan sonra söylediklerini anlıyamadı. Kendini toparladığı zaman, Semranın annesi şunları söylüyordu:

— «...O da sabahleyin ilk vapurla İstanbula indi.»

Cemal felâketin verdiği cesaretle sordu:

— «Dü... dün gece... bu... burada mıydı?»

Hanımefendi gülümsedi:

— «Öyle ya, artık nişanlı sayılırlar...» ,

Buz gibi soğuk ve katı bir sükût. Sonra, buzun kırılması gibi sert bir çatırtı:

— «Öğleye kadar dönecek. Davetlilerimiz de zaten öğleden sonra gelecekler. Buyurun içeri.»

Ferdi geldiği zaman Cemal iki yanlışlığın kurbanı olduğunu anladı. Birincisi, Ferdi Semradan söz açınca Sırmalı Paşanın haremi kızına onun talip olduğunu sanmış ve: «Sizden iyisini mi bulacağız, oğlum!» demişti.

Ferdi: «Dünyada benden iyisi olmıyacağını söylediğine göre, kızını da benden başkasına vermiyecek demekti,» diyordu. «Onun için, nasıl olsa sana alamıyacağımı anlayınca bari ben alayım, dedim, işi bozmadım.»

Cemal kıpkırmızı olmuştu, bir alev gibi parladı:

— «Peki, talgraf.»

— «Telgrafta ne var?»

— «Nişanınız yarın, diye yazmışsın.»

O zaman da Ferdi parladı:

— «Yanlış! Ben nişanınız değil, nişanımız diye yazdım.»

İşte Cemali cendereye sokan ıkinci yanlış da buydu. Kendi kendine: «Bilseydim şu elbisenin içine girmek azabına katlanmazdım!» diyordu.

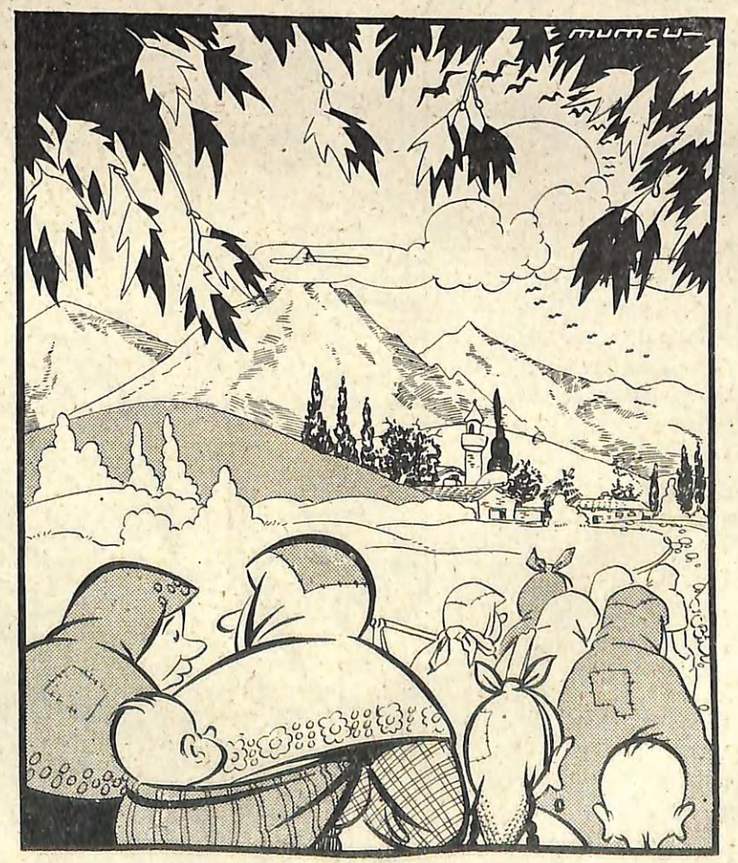

— Bu sene mahsul az, harman savuramıyacağız..
— Merak etme, bizim yerimize Toprak Ofiste har vurup harman savuruyorlar !

Çömezin Röportajları: 161

Müneccim başı ile mülakat

Çizen : RAMİZ

Çömez — Önümüzdeki seçimlerde neler olacak?

Müneccim — 1950 seçiminde Demokratlara iki sandalya daha hediye edilecek!

Çömez — 1950 de ne olacak?

Müneccim — Erbabı için büyük bir piyango çekilecek!

Çömez — Nihat Erim böyle mi kalacak?

Müneccim — Hayır, yukarıdan ona «yürü yâ kulum» diye emir gelecek!

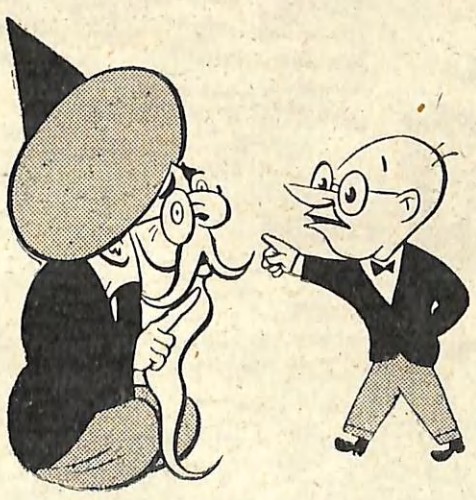

Çömez — Ekmek satışı nasıl olacak?

Müneccim — Karaborsada ak ekmek, akborsada kara ekmek satılacak!

Çömez — Halk Partisi nelere karar verecek?

Müneccim — 1950 seçimini kazanmağa!

Çömez — Çeşmeye niçin gidilir?

Müneccim — Bizim bildiğimiz küp doldurmağa!

Çömez — Başbakan Ekim ayında paso meselesinin halledileceğini söylemiş. Ne dersin?

Müneccim — İnanmayın, şimdiye kadar vaadlerinden birisi bile olmadı!

Çömez — Halkın bugünkü müşkül vaziyetini anlıyacaklar mı?

Müneccim — Bir gün anlıyacaklar ama, o zaman da ortada halk kalmıyacak!

Çömez — Mebus olmak için Halk Partisine başvuranlar olacak mı?

Müneccim — Hayır, daha çok başını taşa vuranlar olacak!

FIKRALAR

ÇOK ŞÜKÜR !

Arkadaşı dert yanıyordu:

— Bugün on liraya ihtiyacım var, fakat kimden borç istiyeceğimi bilmiyorum.

Derin bir nefes aldı:

— Oh! Çok şükür! Benden istiyeceğini zannediyordum!

DERS

Hanımefendi piyano dersi almaya karar vermişti. Cemal Reşid'e sordu:

— Üstad, piyano çalmaya başlayanın ilk öğrenmesi lâzım gelen şey nedir?

Sevimli orkestra şefi gülümsiyerek cevap verdi:

— Piyanoya başladığından sık sık bahsetmemeyi öğrenmek.

GİDER Mİ?

Zengin bir tanıdığın ölümünden bahsediyorlardı. Biri:

— Ne kadar para bıraktı acaba? diye sordu.

Arkadaşı düşünceli bir hal aldı:

— Vallahi, benim tahminime göre, hepsini bırakmıştır!..

SUNTURLU BAHÇESİNDE

P.S.M.Ç.T.V.K.Y. yararına 8 ağustos pazartesi gecesi sabaha kadar

MUAZZAM SÜNNET DÜĞÜNÜ

Zengin program — Tiyatro — Varyete — Fasıl heyeti — Sarhoşlar — Kukla — Kavgalar — Orta oyunu — Naaralar — Pehlivan güreşleri — Boks maçları — İki mühim kulüp arasında futbol maçı — Uçan sürahiler ve sandalyalar — Ve

Büyük bir ses yıldızı?

Kayıtlar her gün merkezde yapılır.

Süz.. Geç..

AYARLAMA

Recep Pekerden ibret almamışlar gibi, paramızı yeni baştan ayarlamağa kalkmışlar.

Hiç düşünmüyorlar ki; para, saate benzer, ayariyle pek oynamağa gelmez, sonra ya ileri gider, ya geri kalır.

Recep Pekerin ayarlaması meydanda: Saatimiz, bir türlü hakikî vakti göstermiyor. İster misiniz Şemsettin Günaltay kabinesi de «ayar edeceğim!» derken zenbereği koparsın!

SEN DE Mİ?..

Başbakan Şemsettin Günaltay, Bayramda yüksek tahsil gençliğiyle bir konuşma yaptı ve bir aralık dedi ki:

— Düşünmelidir ki şef rejimleri ancak Fatihler, Kanuniler, Atatürkler çapındaki büyük adamlarla faydalı bir netice verebilir. Fakat bu çapdaki insanlardan sonra âciz, beceriksiz hükümdarlar iş başına gelince cemiyet anarşiye sürüklenir.

Sayın Başbakanın bu sözlerini gazetelerde okuyan bizler, bir kaç defa kendi kendimize mırıldandık:

— Estağfurullah, estağfurullah!

YABANCI MECMUALARDAN İKTİBASLAR :

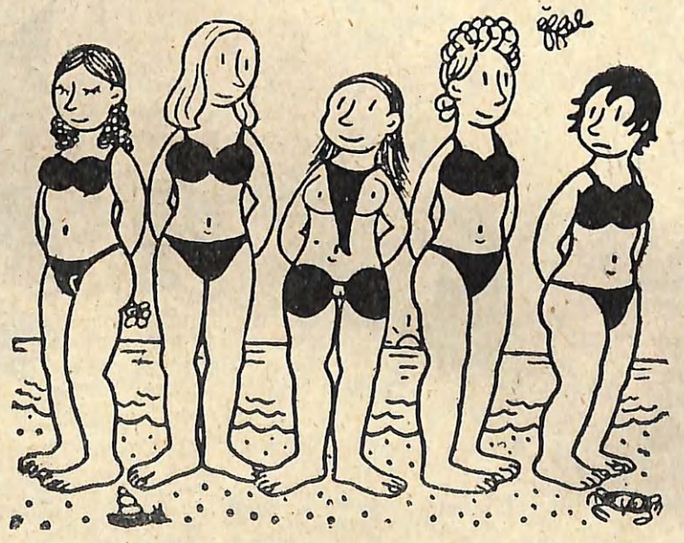

Yüzme yarışında dalgın bir taze mayosunu yanlış giydi!

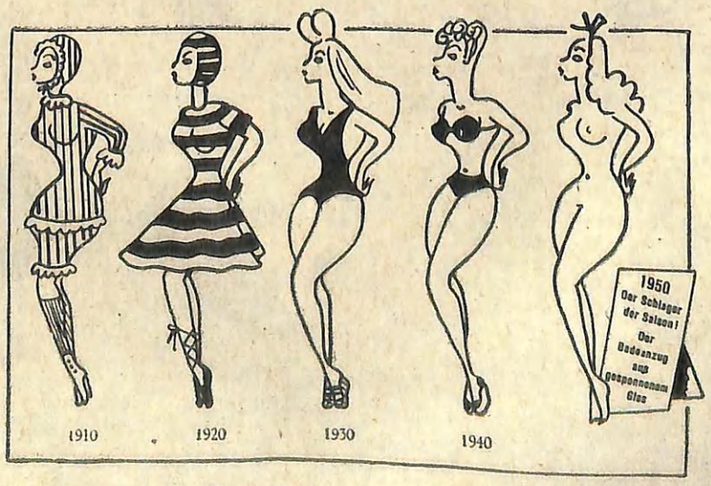

Ne terakki, ne terakki!!!

KÜÇÜK İLÂNLAR

DAKTİLO ARANIYOR

28 yaşında bekâr, yakışıklı, ailesinden çok büyük bir miras kalmış, hiç bir meşgalesi bulunmayan müteşebbis bir iş adamı; 18-20 yaşlarında sarı saçlı, mavi gözlü, zayıfça, mütenasip vücutlu, çok güzel çehreli bir daktilo aramaktadır. Taliplerin biri boy olmak üzere, biri profilden, biri cepheden üç fotograflarile birlikte tercümei hallerini çok kısa bir zamanda P.K. 33399 adrseine göndermeleri bildirilir. Dolgun ücret verilecektir. Hiç evlenmemişler tercih edilir.

İNGİLİZCE DERSLERİ

Genç, güzel bir ecnebi bayan müsait şartlarla İngilizce dersleri vermektedir. Kısa bir zamanda pratik arttırılması taahhüt edilir. Kendisinin müsait bir dershanesi olmadığından evlere gitmektedir. İngilizce öğrenmek arzusunda bulunan genç bayların C.M. rümuzuna müracaatları.

KİRALIK APARTIMAN

İstanbulun kuş uçmaz, kervan geçmez bir mahallinde tabiî manzarası fevkalâde, toprağın bir buçuk metre altında, havadar, ziyadar bir buçuk oda, ferah antre, terkos muslukları gıcır gıcır, camları takılmış, oda kapıları mevcut, duvarları sıvalı ve harikulâde konforlu bir apartman acele kiralıktır. Görmek ve kiralamak istiyenlerin 1189515 numaraya telefon etmeleri. Mutavassıt kabul edilmez.

ÇOK KÂRLI BİR İŞ

100 bin lira sermayesi olup da bir iş yapmak arzusunda bulunanların acele müracaatları. İhtira olunan ve ihtira beratı alınan bir âlet sayesinde bütün gizli defineler ortaya çıkarılmaktadır. Arzu edildiği takdirde konacak sermaye üç ay sonra yüzde yüz kâriyle sahibine iade edilir. «Deve» rümuzuna müracaat edilmesi kendi menfaatiniz iktizasındandır.

FIKRALAR

İLÂHİ !

Kadın kocasına sordu:

— Pantalonunu silkerken saatin yere düşmüştü. Durdu mu acaba?

— Tabii durmuştur. Yeri delip gidecek değil ya!

YASAH !

İlk defa olarak İstanbula gelmiş, ilk defa olarak tramvaya binmişti. Evvelâ «Asılmak ve atlamak yasaktır» yazısını gördü. Sonra başka yasaklarla karşılaştı: Sigara içmek yasaktır, tükürmek yasaktır, vatmanla konuşmak yasaktır, ön sahanlıkta durmak yasaktır.

Güç halle inidkten sonra rastladığı bir memura sordu:

— O yasah, bu yasah... Şu tramvaylar neye yarakim acap?

Memur gülümsedi:

— Bu şehirde yasak olduğunu ilâna. Fakat sen aldırma, hemşerim, bildiğini yap!

NAMUS

Zahir Güvemli, bayramda, şehir dışındaki çiftliğinde oturan Refi' Cevad Ulunay'ı ziyarete gitmişti. Bahçede çifter çifter köpekler, sofada tüfekler, tabancalar görünce:

— Ne o? Bu havali tehlikeli bir yer mi yoksa? diye sordu. Komşuların namuslu insanlar değil mi?

Refi' Cevad:

— Yo, dedi. Gayet namusludurlar.

— Peki, bu köpekler, silâhlar niçin?

— Onları namuslu olarak muhafaza etmek için.

PAZARLIK

Salmaon kızı üzerinde pazarlığa girişmişti:

— Benim kızın 50 bin lira drahoması var, Ama, vermeden evvel hakkınızda sorup soruşturacağım, cinsinizi, cibilliyetinizi öğreneceğim.

Müstakbel damat:

— Bir teklifim var, dedi. Siz sorup soruşturmadan vazgeçin, ben de yüzde elli tenzilât yapayım. O zaman kızınızı 25 bin lira ile alırım.

ZAMANE

Baba oğluna nasihat veriyordu:

— Bugün istikbalini düşünüp bir kenara biraz para arttıramazsan kara günlerde ne yaparsın?

— Mazimi düşünürüm.

ALIŞKANLIK

— Karımla kavga ettik. İçkiyi bırakmazsam benden ayrılacakmış.

— Eyvah! Zor bir mesele, değil mi?

— Evet. Hınzır karıyı arıyacağım muhakkak!

ÇİFTE DAVET

Bayramda bir arkadaşı aktör Tevhit Bilgeyi evine davet etti:

— Bu akşam bize gel de beraber yemek yiyelim.

Tevhit Bilge teşekkür etti :

— Fakat, yarın akşam gelsem olmaz mı? diye sordu.

Arkadaşı:

— Olur, dedi. Bu akşam başkasına mı davetlisin yoksa?

Tevhit Bilge başını salladı, gülümsedi, cevap verdi :

— Evet. Eksik olmasın, sizin hanım çağırdı.

KADIN

— Şu kadınlar ne geveze mahlûklardır! Bütün duyduklarını anlatırlar!

— O kadar olsa yine şükret. Duymadıklarını da anlatırlar!

HASTALIK

Doktor yorgun-argın evine dönmüş, yatağına yatmıştı. Biraz sonra telefon çalınca karısına:

— Sen bak, dedi. Benim evde olmadığımı söyle.

Karısı telefonla konuştu. Sonra kocasına döndü:

— Karnında sancı varmış... Tehlikeli bir şeyse diye korkuyormuş.

Doktor, ne yapılması lâzım geldiğini karısına söyledi, karısı da hastaya tavsiyede bulundu.

Hasta dinledi, dinledi. Sonra:

— Teşekkür ederim, dedi. Yalnız bir şey öğrenmek istiyorum: Beraber yattığınız o adam acaba doktorluktan anlıyor mu?

KOLAY İŞ

Muhtelif memleketlerdeki kanunların farklarından bahsediliyordu. Bizim avukatlardan biri bu hususta bir Amerikalının fikrini almak istedi.

Amerikalı :

— O! Yes! dedi. Bizim memlekette meselâ boşanma kanunları o kadar müsait ki, hiç bir kadın evlenirken ağlamaz.

ZAVALLI !

Kondoktör sordu:

— Bu çocuk kaç yaşında.

Raşel:

— Uç buçuk, diye cevap verdi.

— Zannetmem. Daha yaşlı görünüyor.

— Oyle yorunur. Tramvaya bindiğindenberi az meşakkat mi çekti!?

AYAK İZLERİ

Ercümend Ekrem Meşhedi'nin Afrika seyahatine ait işitilmemiş bir fıkrayı anlatıyordu:

— Meşhedi bir gün çölde giderken bir de arkasına bakmış ki aslan gibi bir aslan peşinden geliyor. Dönüp evvelâ hayvanı süzmüş, sonra: «Benim ayak izlerim pek hoşuna gitti galiba. Dur sana bir kaç tane vereyim,» demiş ve tabanları kaldırmış.

KULUÇKA

Bir İspanyol, bir Amerikalı, bir Yahudi, bir sabah uyanıp kendilerini milyoner olmuş görürlerse ne yapacaklarını konuşuyorlardı:

İspanyol büyük bir boğa güreşi meydanı yaptıracağını söyledi.

Amerikalı Parise gidip paraları ezinceye kadar eğlenmek niyetindeydi.

Yahudi:

— Ben, dedi, kendimi uyanınca milyoner olmuş görmek için yeniden yatar uyurum!

KİRA

Hacı ağa «Caddebostanı» na gitmişti. Gazinodaki «garılar» hoşuna gitti «emme», «herif» leri beğenmedi:

— Burada herifler hep gömleklen mi gezer? diye sordu.

— Tabii! dediler.

— Neden?

— Neden olacak? Ceketlerini satıp köşk kirası verdiler de ondan!

DOLAR !

Zenginin parası yine züğürdün çenesini yoruyordu.

— Üç ayda müthiş bir servet yapmış... diyorlardı. Bu kadar kısa zamanda bir küp nasıl dolar!..

Nizamettin Âli Şav, izah etti :

— Malûm ya Amerika ile ticaret yapıyor. «Dolar» dolar!

FIRSAT !

Sevimli milletvekili Senihi Yürüten, hayatta kendi gayretiyle muvaffak olmuş nadir kişilerden biridir. Geçen gün bir arkadaşı soruyordu:

— Kaybettiğin fırsatlara acıdığın olmuş mudur?

Senihi Yürüten, derhal cevap verdi:

— Hayır. Onlara acırken, başka fırsatları kaybederim diye korkarım !

ABUKAT

Hâkim, karşısındaki sabıkalıya :

— Suçun büyük, dedi. Müdafaa vekili tutmayacak mısın?

— Hayır, reiz bey. Bu sefer abukatlığı kendim yapacağım. Davalarda ne zaman vekil tuttumsa, beni hapse attılar, onu serbest bıraktılar.

Yangınların çoğaldığı şu günlerde yanmaz boya, en mükemmel sigortadır.

MEHMET ALİ SALLİKALP

Yanmaz boya müessesesi

Galata, Karaköy, Mumhane caddesi, Hasan Paşa Han 2

Posta Kutusu 605 - Galata

Sayı: 161

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden

RAMİZ GÖKÇE

Bastığı yer:

Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

İmam bayıldı değil, gören bayıldı!